

CICHUCHNY (1) *ai*

[*sg m N cichuchny.*] ◇ *pl N subst cichuchné.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. i intens. od „cichy”:

1. *Spokojny, łagodny, nieporywisty (1)* : Raz lał défcz/ á wiátry wftáły: Raz zásię cíchuchné wiáły.
PudlFr 21.

2. [*Skromny, prosty, pokorny, potulny:*

Szereg: »cichuchny a serca pokornego«: OBáczże [...] iżci on ieft cíchuchny/ á fercá pokornego.
WujPos 1573 256 (Linde).]

Synonimy: 1. spokojniuchny; 2. dobrzuchny, pokorniuchny, prościuchny.

Cf CICHUCZKI